

עושי פסין פרק שני עירובין

.ב.

עין משפט
נר מצוה

א) שבת קא: לקמן כה, ב) שבת ו: לקמן כה, ג) [לקמן ס], ד) [תלמוד בבלי: ע"ש לקמן טז, א] כה"א לה, ח) צ"ל שבת קא: וי"ל ע"פ ר"ע מהרש"ל פ"ח, ט) [לקמן ג: א:] ט' (בבלי: י: ו:טס).

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יז יח יט יכ יל ימ ינ יס יט יא יב יג יד יה יז יח יט יכ יל ימ ינ יס

אמר ליה מותר. דהא ליכא דלירין צינ הפסין דליסרו עלייהו דליהו מוילא מרשותו לרשות חצירו: **סמיס מאי.** סמיס זו אלל זו ומחילה צינייה ושמיהן ראשן צינ הפסין: **אסור.** לטלטל מתוך לצין הפסין דמפרש (ב) טעמא רב הונא: **ואפי' עירבו.** דרך הפתח צמחמילה

דהדרן וערבן. והכי פירושו סמיס חסרות אפי' עירבו ואס עירבו כו' דהיינו כלומר דהדרן וערבן א' מותרות כשעירבו: **מחיצה אין כאן.** א"ע' דאפי' אית ליה ט' שבת הואיל והומרה הומרה מודה הכל משום דליכא מחיצות:

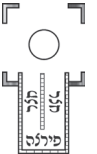
תרי גוונא אילן הכא נמי תרי גוונא גדר בעא מיניה אביי מרבא חצר שראשה נכנס לבין הפסין מהו לטלטל מתוכה לבין הפסין ומבין הפסין לתוכה א"ל מותר שתיים מאי אמר ליה אסור אמר רב הונא שתיים אסורין ואפילו עירבו גזירה שמא יאמרו עירוב מועיל לבין הפסין רבא אמר עירבו מותר א"ל אביי לרבא תניא דמסייע לך חצר שראשה אחד נכנס לבין הפסין מותר לטלטל מתוכה לבין הפסין ומבין הפסין לתוכה אבל שתיים אסור בר"א שלא עירבו אבל עירבו מותרין לימא תיהו תיובתא דרב הונא אמר לך רב הונא התם דהדרן וערבן בעא מיניה אביי מרבא יבשו מים בשבת מהו א"ל כ' כלום נעשית מחיצה אלא בשביל מים מים אין כאן מחיצה אין כאן בעי רבין יבשו מים בשבת ובאו בשבת מהו א"ל אביי יבשו בשבת לא תיבעי לך דבעי מיניה דמר ופשיט לי דאסור יבאו נמי לא תיבעי לך דהוה ליה מחיצה העשויה בשבת (ב) ותניא ד' כל מחיצה העשויה בשבת בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון שמה מחיצה ולא איתמר עלה אמר ר"נ לא שנו אלא לירוק אבל לטלטל לא כי איתמר דר"נ אמזיד איתמר אמר ר"א והורק לבין פסי הבריאות חייב (א"ל) פשיטא אי לאו מחיצה היא היכי משתרי ליה למלאות לא צריכא דעבד כעין פסי ביראות ברה"ר וזרק לתוכה חייב הא נמי פשיטא אי לאו דבעלמא מחיצה היא גבי בור היכי משתרי ליה לטלטלי הלא צריכא א"ע' ג דקא בקעי בה רבים ומאי קמ"ל דלא אתו רבים ומבטלי מחיצתא הא א"ר אלעזר חדא זימנא ו' דתנן רבי יהודה אומר אם היתה דרך רה"ר מפסקת יסלקנה לצדדין וחכ"א אינו צריך ו' רבי יוחנן ור"א דאמרי תרווייהו כאן הודיעך כחן של מחיצות אי מהתם הוה אמינא כאן ולא סבירא ליה קא משמע לן כאן וסבירא ליה ולימא הא ולא בעי הך ו' חדא מכלל חבירתה איתמר: מותר להקריב לבאר וכו': ה' תנן התם לא יעמוד אדם ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד ברשות היחיד וישתה ברשות הרבים אלא אם כן מכנים ראשו ורובו למקום שהוא שותה וכן

כ"י איתמר דרב נחמן אמזיד איתמר. והא דלמרינן בשבת פירק הזורק (ד' קא): ספינות שמתקשרו מערב שבת והותרו וחזרו ונתקשרו צינ שוגגין וצינ מזידין וצינ מוטענין וצינ חסוסין חזרו להיתרן הרששון (ט) צמוד לא חזרו לגמרי להיתרן הרששון לטלטל אלא דהו רשות היחיד דאורייתא אי נמי לא קאי אמזיד:

קב"ה כאן וסבירא ליה. ומיהו לר' יוחנן ודאי כאן ולא ס"ל כדלמרי' לקמן ז' א"א יעמוד אדם. פירק צמרל (ד' טג). מוקי לה כשפליס דלמרינן לו וגזרי' דלמא יכניס אלא וקשיא דמיפוק ליה דקא מעיל מרשות הרבים לרשות היחיד

כמו משמין ורק מרשות הרבים לרה"י דלמרינן לקמן ורש"י מיקן לקמן דלא דמי למשמין ורק דשומה עצד עקירה והנחה צמד רשומה דמשמין ומין צמוד פ"ו ט' שהוא מקום פטור וא"ע' דמחזיקין וצולעין אין לחוש הואיל ונמו צמקוס פטור וא"ע' דצמקוס שאין צו ד' על ד' (א) (אמנת) אמרינן וצלבד שלא יחליפו התם גזרינן דלינח אמי לאפקוי צדדי' אכל הכל אי אפשר כלל שלא יעמוד מעט צפוי קודם שיעלם אכל צמקוסין ורק לא חשיב פיו מקום פטור כיון דפיו גופו הן צמקוס א' ולפי זה היה מותר להוציא ראשו מרה"ר ולרוק כיון דפיו צמקוס אמר הוא מקום פטור והא דמזבצי לן פירק צמרל (ד' טג). הוא צרה"י ופי האמנה צרה"ר מהו היינו משום דמי רגלים מיד כשעקרו מגופו שזו אין נחיס צפי האמנה ו' אכל מפ"ק דשבת (ד' ג.) קשיא דקאמרינן התם הדרכה משחשיכה דאי שדי (י) ליה אמי לירי חיוצ חטאת לא קנסינן והשתא היכי אמתי לירי חיוצ חטאת הואיל ונמו צידו שהוא מקום פטור וי"ל דלא חשיב הנחה צמקוס פטור אלא דגזרי' נח מאליו י" לא חשיב הנחה צמקוס פטור ולפי זה אסור להוציא ראשו צרה"ר ולרוק ו' ואל"ת אכתי אפשר דלא חשיב חטאת כיון דאורייתא חטאת הואיל ונמו וכן העושה כמין חייב ביראות ברשות הרבים וירוק לתוכן חייב (דברי רש"י ור"י) וירוק לתוכן חייב (דברי רש"י ור"י) וירוק לתוכן חייב (דברי רש"י ור"י)

קטן שלא יוכל להכניס צו שמי ידיו ועוד נראה לפרש דלא דמי למשמין ורק דהכל כשזולעס מיד חשיבי כחמין א"ע' דאינן נחיס עד שיגיעו למעיו משום דמבטלי אגז גופו והו עקירה והנחה צמד רשומה (י) והכי נמי אמר רבא צ"פ המוילא (שבת ד' פ.) הואיל שמי אומיות וכתנן כשהוא מהלך חייב דכתיבתן זו הויל הנחתן (י) ואמי נמי שפיר מתנינן דלמרו לו ו' ג"י יש אכל אכילה אחת כו' ר' מאיר אומר אם היה שבת והואיל שפיו חייב והשתא היכי חשיב הוצאה צדדי הך הו בעיננא דמחייב דמי חייב לא מחייב הוצאה אלא הוצאה נמי מחייב משעת צליעה דחשיב כמנחה: וכי

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אסור לטלטל וכו' מפרש רב הונא טעמא הו"ד: (ב) תוס' ד"ה כי איתמר וכו' להיתרן הנאלץ וכן מחצולת כו' צמוד לא חזרו: (ג) ד"ה לא יעמוד וכו' וא"ע' דצמקוס שאין צו ד' על ד' אמרינן כ"ל: ומצ"ח אמות נמקין: (ד) בא"ד אצ"ח אצ"ח משפטיה לוי עדי להו: אמי לירי חיוצ חטאת:

מוסף רש"י

אלא לירוק. למנחה (קטן ב) למיי הזורק מחילה להירי או להפך (שבת קא). אבל לטלטל לא להיות מותר לטלטל במתוך אסור מדבחה"ש (טס). לא יעמוד אדם ברה"ר וישתה ברה"י. ויפיק פיו ורשאו לה"י לחת לא ולשמוך. גורס שמא יוצא הכל אלו ונמצא ממתיב חטאת (שבת קא). ברה"י וישתה ברה"י. ויפיק אוליו להירי וישתה ברה"י. גורס שמא יכנס הכל אלו (טס).

מוסף תוספות

א. ברייתא דקתני ואם עירבו מותרות, לפירצה הוואת האחרונה קורא עירבו [לפום] סבירא דרב הונא. ירש"י. ב. [ו] [ו] [ו] כמבוי שנטלה קורנה וליהתי. רש"י. ד. כיון דהני מחיצות לא מנחו אלא משום מים, כמאן דליתנהו למחיצות דמי. והא אמרינן עיל ליה דמי. דאפי' רב הונא לא קאמר אלא היבא דליתנהו למחיצות. ח' ה"ה. ג. דהא אמר ירושלמי אלמלא חייבין עילתו ערולתו בליה חייבין עילתו משום רה"ר, אלמא כאן ולא ס"ל. והכין אמרי עליה דהתיא לקמן [בב.]. ד. דאיכא אסורא דאורייתא, דשתי מים היו הנכנסה. מוס' ה"ה. ש. שהיר כיון שכנסו המים לגופו כששתה אותן, וגופו עומד ברשות אחרת, הא איכא הוצאה והכנסה מרשות לרשות. רש"י שבת יא. ה. דהא ברשות שהוה שותה בה פיו עומד ודבכיו הם נחים מיד. מוס' ה"ה. ו. מרשות היחיד לרה"ה להדיא בלא הנחה מקום פטור. ש. ז. [ו] [ו] עומד ברשות היחיד והוא רק ומשתין לרשות הרבים. ירש"י טס. [ו] [ו] שאני שהוא במקום אחד ופיו במקום אחר. מוס' ה"ה. ט. הלא כשחזו הפירות ביורו כשתיה יורו ברה"ר נעשית יורו במקום פטור, וכבר נהו הפירות במקום פטור, ותו לא אתי לירי חיוצ חטאת אי שיי' להו. מוס' ה"ה. י. א. כמו גבי שתיה שנתן המים לתוך פיו. ש. י. כיון שלא נתן החפץ לידו במקום אחר אחר שהוציאה לרה"ר. לר"ש לקמן פ"ו. י. ג. דא"פ שהורק נח כפיו אינה חשובה הנחה כיון שלא בא במקום אחר לתוך פיו כמו בשתייה. מוס' ה"ה. י. ד. דבית הבליעה ברה"ר קאי. ש. י. [ו] [ו] בליעתן זו היא הנחתן. ש.

[ה] [ו] שאני שהוא במקום אחד ופיו במקום אחר. מוס' ה"ה. ט. הלא כשחזו הפירות ביורו כשתיה יורו ברה"ר נעשית יורו במקום פטור, וכבר נהו הפירות במקום פטור, ותו לא אתי לירי חיוצ חטאת אי שיי' להו. מוס' ה"ה. י. א. כמו גבי שתיה שנתן המים לתוך פיו. ש. י. כיון שלא נתן החפץ לידו במקום אחר אחר שהוציאה לרה"ר. לר"ש לקמן פ"ו. י. ג. דא"פ שהורק נח כפיו אינה חשובה הנחה כיון שלא בא במקום אחר לתוך פיו כמו בשתייה. מוס' ה"ה. י. ד. דבית הבליעה ברה"ר קאי. ש. י. [ו] [ו] בליעתן זו היא הנחתן. ש.

(6) [לְקַמְן כֹּהֵן, ט] (5) [שָׁם],
(א) שְׂמַח הַיּוֹם: מְנוּחָה לֵאלֹהֵינוּ.
(ב) דְּבַר יְהוָה: עֵינֵינוּ סָדָה. יְמֵינוּ
(ג) לְדַבְּרֵי יְהוָה: גִּי הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ
(ד) וְהִי לֹא כִּלְיָן [מִיָּמֵינוּ],
(ה) [וְיִזְכְּרוּנוּ] (6) עַד הַיּוֹם:
וְהִיא עֵינֵינוּ לְרַשׁוֹ וְרֹבְעוֹ וְעֵינֵינוּ
דְּנִיקֵי לֵה כִּלְיָן [כִּסְיָנוּ].

הנהגות הב"ח

(א) גב' וקטל לה דמיא
וקא צנין רשט: (3) רש"י
ד"ה הא איתמר וכו' ואזכור
ממוקן לה לפניה צעות
הרבים ביה: (4) וע' תוס'
ד"ה וכו' נקוט מנא ולא
נקוט לה מי שרי:

מוסף תוספות

א. משמע דפשיטא ליה
דבראשו ורובו משחרי.
ב. דנדיקט
מנא דנדיקט לה פשיטא
דסני בראשה ורובה
כפנים: דאי להכי לא מהני
למה הצריכו בפסי ביראות
ראשה ורובה בפנים.
ג. שהיא עומדת
כולה ברשות הרבים. שם.
ד. שעומדת כולה חוץ
לפנים.
ה. אפילו בראשו שחך
הפסין רש"י. ו. שאין
שעמו של אביי לומר אלא
דהבא אין החשש שמא
יציא הכלי אחריה אלא
שעם אחר וגורה אחרת
היא כדמפרש ואילו וכו',
ז. [ויכול היה לומר שהיא
עומדת כולה ברשות
הרבים והאבסול לפניה
ואיכא לגורה דאביי. שם.
ח. [שאינו מתיישב שם
יפה. שם. ו. [ש'יצא חוץ
עצמו מבין הפסין כדי
להתקרב לראש האבסול
השני הרחוק ממנו,
וכשיוצא מבין הפסין
לרשות הרבים יציא הכלי
דרך האבסול מראש האבסול
שבין הפסין לראשו השני
העומד ברשות הרבים.
שם. ו. ואין הכלי
מתיישב בו. שם.

וכן גפס. מפרש צפ' בתרא (דף טו:): לעינן מעשר דכל כמה שהוא בנת
שומין בלא מעשר על הגת אבל להוילא מן הגת שמיית קצב הוא
ועל הגת אפי' מווגו צממין דהוילא לה קצב לא חשיב ליה קצב
המס: גבי צהמה. המשקה

וכן בגת גבי אדם הא אמר דבעי ראשו ורובו
גבי פרה מי בעינן לה ראשה ורובה או לא
כל היבא דקא נקיט מנא ולא נקיט לה לא
תיבעי לך דבעי ראשה ורובה מולגו כי
תבעי לך היבא דנקיט מנא ונקיט לה מאי
א"ל תניתיה ובלבד שתהא הפרה ראשה
ורובה מבפנים ושותה מאי לאו דנקיט לה
ונקיט מנא ולא נקיט מנא ולא נקיט לה וכו'
ימלא אדם מים ויתן ושותה לפני בהמתו
אבל ממלא הוא ושופך והוא שותה מאיליה
הא אתמר עלה ^א אמר אביי הכא באבוס
העומד ברשות הרבים גבוה ^ב טפחים ורוחב
ד' וראשו אחד נכנס לבין הפסין גזרה דילמא
חזי ליה לאבוס דמקלקל ואתי לתקוניה ודרא
ליה לדוולא בהדיה וקא מפיק מרשות היחיד
לרשות הרבים וכו' האי גוונא מי מוחיב
^ג והאמר רב ספרא אמר ר' אמי אמר ר' יוחנן
א"המפנה חפציו מזוית לזוית ונמלך עליהן
והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה
ראשונה לכך אלא זמנין דמתקן ליה והדר
מעיל ליה וקא מעיל מרשות הרבים לרשות
היחיד איכא דאמרי גבי אדם הא קאמרינן
דסני ליה בראשו ורובו גבי פרה מי סני
לה בראשה ורובה או לא היבא דנקיט מנא
ונקיט לה לא תיבעי לך דסני לה בראשה
ורובה אלא כי תיבעי לך דנקיט מנא ולא
נקיט לה מאי אמר ליה תניתיה ובלבד
שתהא פרה ראשה ורובה מבפנים ושותה
מאי לאו דנקיט מנא ולא נקיט לה לא נקיט לה
מסתברא דאי נקיט מנא ולא נקיט לה מי
מים ויתן לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושופך
עלה אמר אביי הכא באבוס העומד ברשות הרבים
גבוה עשרה ורוחב ד'
ושותה מרשות היחיד וראשו
אחד נכנס לבין הפסין
עסקינן, חיישינן דילמא
נפיק ומסני עילולא
[ג'א: דילמא חזי לאבוס
דמקלקל] ומפיק ליה
לדוולא בהדיה, ומנא
ליה בארעא וקא מפיק
מרה"י להדי"ר. ואקשינן
ומאן דמפיק כי האי
גוונא מי מוחיב והא
אמר ר' יוחנן המפנה
חפציו מזוית לזוית
ונמלך עליהן והוציאן
פטור שלא היתה עקירה
משעה ראשונה לכך.
וממנין חיישינן דילמא
בתר דמנא ליה הדר
מעיל ליה, וקא מעיל
מרשות הרבים לרשות
היחיד. ת"ש גמל שראשו
ורובו לפני אובסין אותו
בפנים. והא איבוס כמאן
דנקיט למנא [ונקיט לה]
דמי, וקא בעי ראשו
ורובו של גמל. ודחיינו
ר' אליעזר שאני גמל
הואיל וצוארו ארוך. נתיב
לא התייר פסי ביראות
אלא [ולעילוי גמל].
ואוקימנא לבהמת עולי
רגלים בלבו. אבל אדם

וכי ^א לא נקיט לה מי שרי. קשה דאין זה סוגיית הש"ס דלעיל
קאמר היבא דנקיט מנא ולא נקיט לה לא תבעי לך דבעינן
ראשה ורובה ^ב והשתא פריך מי שרי ו"ל לא משום דפשיטא ליה
קאמר הכי אלא אפי' אם מינולי לומר דשרי לא שרי אלא בראשה ורובה:
והתניא ^א יבא. גבי פסין
ציראות מיתניא ומשמע
דקאי אמתני' ^א וע"ג דליכא ראשה
ורובה ועל כרחק גדלא נקיט לה איירי
דאי דנקיט לה איירי אם כן מה
הועילו ראשה ורובה של פרה ^ב:
אמר אביי הכא באבוס העומד
ברה"ר. פירוש שהצמחה
אזכלת מן האבוס ברה"ר ^א אלא הפסין ^ב
וקא משמע לן דלא ימלא דלי ויתנו
על ראש האבוס ^ג ויחזונו ידיו דילמא
חזי לראש האבוס שצד"ר נתקלקל
וילך שם עם הדלי ומפיק מרשות
היחיד לרשות הרבים אלא שופך
לפניה דכי נמי חזי לראש האבוס
שנתקלקל ואזיל להמס הא לית ליה
מדי צדיה דהא כששפך הניח הדלי
להכניס ראשה ורובה
למקום שותה. כי תיבעי
לן היבא דנקיט לה
למנא ונקיט לה לבהמה
מאי. ת"ש ובלבד שתהא
פרה ראשה ורובה בפנים
ושותה. מאי לאו דנקיט
מנא ונקיט לה כו'. איכא
דאמרי גבין אדם אם
קאמרינן דסני ליה בראשו
ורובו בהמה מאי. היבא
דנקיט לה למנא ונקיט
לה לבהמה דברי הכל סני
ליה בראשה ורובה. כי
תיבעי לן היבא דנקיט מנא
ולא נקיט לה מאי. ת"ש
ובלבד שתהא פרה ראשה
ורובה בפנים ושותה מאי
לאו דנקיט מנא ולא נקיט
לה. ודחיינו לא דנקיט
מנא ונקיט לה. הכי נמי
א"המפנה דאי לא נקיט לה
מי שרי לה לאבוס. והתניא
לא ימלא אדם מים
ויתן לפני בהמתו אבל
ממלא הוא ושופך והוא
שותה מאיליה. ודחיינו הא
איתמר עלה דהא ברייתא,
אמר אביי הכא באבוס
העומד ברשות הרבים
גבוה עשרה ורוחב ד'
ושותה מרשות היחיד וראשו
אחד נכנס לבין הפסין
עסקינן, חיישינן דילמא
נפיק ומסני עילולא
[ג'א: דילמא חזי לאבוס
דמקלקל] ומפיק ליה
לדוולא בהדיה, ומנא
ליה בארעא וקא מפיק
מרה"י להדי"ר. ואקשינן
ומאן דמפיק כי האי
גוונא מי מוחיב והא
אמר ר' יוחנן המפנה
חפציו מזוית לזוית
ונמלך עליהן והוציאן
פטור שלא היתה עקירה
משעה ראשונה לכך.
וממנין חיישינן דילמא
בתר דמנא ליה הדר
מעיל ליה, וקא מעיל
מרשות הרבים לרשות
היחיד. ת"ש גמל שראשו
ורובו לפני אובסין אותו
בפנים. והא איבוס כמאן
דנקיט למנא [ונקיט לה]
דמי, וקא בעי ראשו
ורובו של גמל. ודחיינו
ר' אליעזר שאני גמל
הואיל וצוארו ארוך. נתיב
לא התייר פסי ביראות
אלא [ולעילוי גמל].
ואוקימנא לבהמת עולי
רגלים בלבו. אבל אדם

יב א מיי פ"ג מהל'
שנת הלל יב:
יב ב מיי פ"ג מהל' שנת
הלל טו:
ג [מיי פ"ג שם הל' א]:
יד ד מיי פ"ג שם הלל
ז:

מוסף רש"י

שלא היתה עקירה
משעה ראשונה לכך.
להלילו (בתרבות א.).

רבינו הנגלה

[ב]אדם הא תנ דבעי
להכניס ראשו ורובו
למקום שותה. פרה
מאי. מי בעינן להכניס
ראשה ורובה למקום
שותה אי לא. והיבא
דנקיט לה למנא ולא
נקיט לה לבהמה, לען
תיבעי לן דדראי ויתנו
להכניס ראשה ורובה
למקום שותה. כי תיבעי
לן היבא דנקיט לה
למנא ונקיט לה לבהמה
מאי. ת"ש ובלבד שתהא
פרה ראשה ורובה בפנים
ושותה. מאי לאו דנקיט
מנא ונקיט לה כו'. איכא
דאמרי גבין אדם אם
קאמרינן דסני ליה בראשו
ורובו בהמה מאי. היבא
דנקיט לה למנא ונקיט
לה לבהמה דברי הכל סני
ליה בראשה ורובה. כי
תיבעי לן היבא דנקיט מנא
ולא נקיט לה מאי. ת"ש
ובלבד שתהא פרה ראשה
ורובה בפנים ושותה מאי
לאו דנקיט מנא ולא נקיט
לה. ודחיינו לא דנקיט
מנא ונקיט לה. הכי נמי
א"המפנה דאי לא נקיט לה
מי שרי לה לאבוס. והתניא
לא ימלא אדם מים
ויתן לפני בהמתו אבל
ממלא הוא ושופך והוא
שותה מאיליה. ודחיינו הא
איתמר עלה דהא ברייתא,
אמר אביי הכא באבוס
העומד ברשות הרבים
גבוה עשרה ורוחב ד'
ושותה מרשות היחיד וראשו
אחד נכנס לבין הפסין
עסקינן, חיישינן דילמא
נפיק ומסני עילולא
[ג'א: דילמא חזי לאבוס
דמקלקל] ומפיק ליה
לדוולא בהדיה, ומנא
ליה בארעא וקא מפיק
מרה"י להדי"ר. ואקשינן
ומאן דמפיק כי האי
גוונא מי מוחיב והא
אמר ר' יוחנן המפנה
חפציו מזוית לזוית
ונמלך עליהן והוציאן
פטור שלא היתה עקירה
משעה ראשונה לכך.
וממנין חיישינן דילמא
בתר דמנא ליה הדר
מעיל ליה, וקא מעיל
מרשות הרבים לרשות
היחיד. ת"ש גמל שראשו
ורובו לפני אובסין אותו
בפנים. והא איבוס כמאן
דנקיט למנא [ונקיט לה]
דמי, וקא בעי ראשו
ורובו של גמל. ודחיינו
ר' אליעזר שאני גמל
הואיל וצוארו ארוך. נתיב
לא התייר פסי ביראות
אלא [ולעילוי גמל].
ואוקימנא לבהמת עולי
רגלים בלבו. אבל אדם

1) מטפס

עירובין דף כ' ע"א

© כל הזכויות שמורות 2022

"דהדרן וערבן"

פרש"י "שנפרצה ביניהם פירצה גדולה בסופה"- ע"פ הריטב"א

עירובין דף כ' ע"א

© כל הזכויות שמורות 2023

”דהדרן וערבן”

לפירוש המהרש”ל בשיטת רש”י

עירובין דף כ' ע"א | דף צ"ט ע"א

© כל הזכויות שמורות 2025

לא יעמוד אדם ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד

עירובין דף כ' ע"א | דף צ"ט ע"א

© כל הזכויות שמורות 2026

לא יעמוד אדם ברשות היחיד וישתה ברשות הרבים

עירובין דף כ' ע"ב | דף צ"ט ע"א

וכן בגת

עירובין דף כ' ע"ב

82028 | © כל הזכויות שמורות

נקיט מנא ולא נקיט לה

עירובין דף כ' ע"ב

© כל הזכויות שמורות 2025

כי תבעי לך היכא דנקיט מנא ונקיט לה

עירובין דף כ' ע"ב

© כל הזכויות שמורות 2021

הכא באבוס העומד ברשות הרבים גבוה י' טפחים ורחב ד' וראשו אחד נכנס לבין הפסין דזימנין דחזי ליה לאבוס דמקלקל

© כל הזכויות שמורות | א2031

הכא באבוס העומד ברשות הרבים גבוה 'י' טפחים ורחב ד' וראשו אחד נכנס לבין הפסין דזימנין דחזי ליה לאבוס דמקלקל
[לשיטת תוס']

עירובין דף כ' ע"ב

תמונות שמוכרות © | 2021

גמל שראשו ורובו מבפנים אובסין אותו מבפנים